

May 2022

CANBERRA LANKAN

Working Committee

Chairman

Yanatha Somasundaram

Editors

Sangita Ashok
Tarinda Gunawardena
Subramaniam Sukumar

Technical Designer

Irantha Rajapaksha

Committee Members

Asela Abhayapala

Canberra Lankan is an e-journal published in English, Sinhala and Tamil. No material, including advertisements designed by Canberra Lankan may be reproduced in part or in whole without the written consent of the editor.

Opinions carried in Canberra Lankan are those of the contributors and not necessarily endorsed by Canberra Lankan Editorial Committee.

All correspondence should be addressed to:

Canberra Lankan;

Email:
canlankan1@gmail.com
Web: www.aslaact.com

Editorial

EDITORIAL – By Sangita Ashok

It has been raining incessantly since I arrived in Colombo. After two years to touch the feet of my country has been a privilege, especially in the face of the daunting exemption procedures that I like others had to overcome. But now I am here, the lightning wakes me in the middle of the night through my curtainless French windows and doors as if to wake me from my sense of complacency. The thunder roars and the waves of the sea thunderously crash to shore. Amid this nightly dance of mother nature, I realise that I am back home for the first time in 31 years in Sri Lanka in what would be the summer months in Canberra. It feels strange to feel the caressing arms of my warm country, to wake up to the sea breezes, the lashing of the cotton-like waves of the mighty seas and to feel the warmth of the sun, the moist summery breezes.

Since my father died, I have made it a point to visit my country, like a tourist almost once every year to fulfil my obligations. The only favor I have sought from my family is to leave Canberra in the midst of its cold, depressing winters through the months of June and July. Like a thief in the night, I leave for the long, bus ride to Sydney, and then to the airport. After an arduous transit in whichever airport that offers me a cheaper flight, I land in

my motherland. A motherland I feel I abandoned when I obtained my new passport and identity as an Australian at the citizenship ceremony. There was a kind of bemused non-acceptance that I had just thrown away my identity as a Sri Lankan woman, and acquired an identity that would forever remain alien to me.

But now that I am here I try to forget all those aching years of yearning to be back. I am enjoying the sunshine. Even the constant, unceasing rains don't dampen my spirits. My aching joints have stopped creaking. The terrible soreness in my left shoulder caused by wear and tear, is beginning to heal. It was the cost of carrying two little children while singly parenting them in the first daunting years in Melbourne and have left their indelible mark. The price of migration. I listen bemused at reports that it is still cold in Canberra despite the promise of summer.

Canberra seems like a distant lover, a broken relationship, a storm that passed me by. A cold detached lover to whose bosom I will have to return. Not to its warmth but to pay whatever is remaining of my karmic price. But for now, I walk the streets of Colombo, even catch public transport, talk to chatty *tuk tuk wallahs* who talk to me endlessly through their masks, through their plastic curtains, are courteous yet inquisitive.

I saunter into One Galle Face with the air of someone who knows she belongs to this part of the world. I see tourists checking their phones for directions, heads bent down, dressed in long skirts, covered shoulders, and it gives me a wicked sense of feeling that I am vindicated. For long I have been at the receiving end of 'is this cultural' and what not that implies my need to conform to a different way of life. Growing up singing all the songs of ABBA and the latest songs from UK, USA, reading Mills & Boons, Barbara Cartland and dreaming of white knights, learning the Queen's language and getting distinctions in it, I thought I was a good candidate to try my fortunes abroad. But the reality hit me when I reach Australian shores.

My blackness sits on me like a chimney colored coat. I am brown skinned, black almond eyed, an island girl. I belong to my warm island country. But now I am black. It reminds me of my Punjabi's mother's incessant comments about me being charcoal black like my father. In her eyes I am the black sheep, and she treats me different to her fair son whom she adores. I leave for African shores and revel in my brownness. Being brown it sits well with me. But in white Australian, I stand out blackened, *kali kluti* as my mother had labelled me through my young years.

In Australia, I find it hard to smile at jokes that use expletives in the stand-up comedy that I sit through with my adult children, including those from my country who simply cannot describe being brown without mocking their Asian culture. I cannot talk endlessly of what I did when I went to the Coast, and am bored stiff to talk about the weather. So, it comes as a delicious surprise to see conformity from the western tourists to my culture. Long skirts, heads bent down searching their mobile phones, many of the white women appear lost bereft experiencing the trauma that I felt when I landed on white shores. I know how eve teasing works and see first hand how conformity to our social norms becomes a must for those willing to brave it to our shores. I feel their pain of belonging to a different culture and how conform they must despite bringing in dollars into our country. But for now, I am free to be who I am, free to be the woman I longed to be in all my years in exile in a country I adopted almost on a whim.

There is talk of no gas, no kerosene, the water gets cut, murmurs of strikes, and everyone in Colombo has an opinion that is fiercely and boldly expressed. The young in their enthusiasm want to leave to a dollar rich world. The roads in UK, USA, Australia, Europe to them seem to be paved with gold. I know they dream of better lives, money and material freedom. The rush of exploring, and getting away from the drabness as they see it of poverty and fighting a system. I see it, in their dreams I see a glimpse of my youth.

I hope their dreams will come true. I have seen many a migrant claim to be happy with their choices. Material freedom, a world of endless possibilities. Is this not what we all strive for? Yet, once we have taken our first

few steps into this world of infinite possibilities, do we stop to consider what we left behind? The motherland that nurtured us. The motherland that gave us the gift of free education, free triplosa and milk, free events, and a cohort of strict yet compassionate teachers? I was lucky to study in a government school for 11 years of my life. I was one of the very few children who travelled from a village to Bambalapitiya daily, experienced a commute of over an hour and a half daily either way with waiting time for buses that wickedly sailed past. Still I felt lucky. Lucky to get an education at a price of an enviable Rupees 10 per annum. I felt undefeated, indefatigable, and alive.

A quality that diminished with every year I continued to live away from my motherland. The price of conformity, the chill in my bones, the cold windy nights, and most of all the need to pay allegiance to a culture that in many senses is alien to my ideals sapped me of my strength.

We walk a tightrope in our lives. Our dreams and ideals define us. Materiality and the freedom from poverty is definitely something we all strive for. Many of us are seeking pathways to escape poverty, the thrills of adventure, to know intimately another land, to experience its sights and sounds. To feel that we have in some way or the other experienced the fullness of life by the travels that we undertake, the people we are destined to meet, and ours days of adventure and exploration.

To me, after many years of living away from my motherland, I realised that home is where the heart is. But I have to live in different worlds, the world of my children, the world of my ageing parent, and the world with which my hearts beats in unison.

I must live in tune with the beat of my heart. I know that. But for now, I must like many millions of others, walk through this world a wayfarer until the time comes that I can live in bliss in the comfort of my own birth country.

The keys to our bliss are of the making of the divine. Despite all our struggles, our futile battles to seek change our home is where our divine lord sends us to learn our lessons. The thought, the action, the idea – we are the sum total of all we have spoken, uttered and committed throughout our lifetimes. Let us be mindful of our thoughts, actions, ideas and to exercise compassion in the face of whatever comes our way. We have many more lifetimes, and miles to go before we can sleep.

Ayubowan!
Wanakkam!
As-Salaam- Alaikum!
Greetings!

Asela Abhayapala. ASLA President

Message from the President

It is a privilege and honour to present the thirteenth edition of the e-journal from our Australia Sri Lanka Association to the Canberra Sri Lankan community. The very first issue of e-journal came out in 2013 as a result of the tireless efforts of Charles Perera, Sangita Ashok, Mali Maliyasena and Leonard Jayasinghe. Since then, it became a platform to showcase our very own creative writers in Canberra. I am sincerely thankful to the editorial sub-committee, the writers and contributors for providing a wonderful and professional communication platform to all of us.

It is very pertinent that the Australian Sri Lankan Association, the oldest Sri Lankan Association in Canberra is reaching nearly 50 years. On behalf of the present committee, I like to remember and pay tribute to all the past committees, to past presidents, especially to those who are no longer here with us today.

Asela Abhayapala.
Present President.
Australia Sri Lanka Association ACT Inc

Trip to Jaffna – Part Two by Lal Wijesiriwardana

යාපනයේ දින කිහිපයක් - 2 කොටස

අපේ දෙවෙනි තරඟය තිබුණේ සාන්ත ජෝන් විද්‍යාලයේ ක්‍රීඩා පිටියේ, එම විද්‍යාලයේ ආදි සිසුවන් සමගයි. අපව පිලිගත් විද්‍යාලයේ රෙක්ටර් (විදුහල්පති), විද්‍යාලයේ රැස්වීමට එන ලෙස ආරාධනා කළේ ය. අප කන්ඩායමේ සාන්ත ජෝන් විදුහලේ ඉගෙන ගත් හත් අට දෙනෙක් පමණ විය, ඔවුන් සියලු දෙනාම වයිදාවරුන්, මහාචාර්යවරුන් හෝ ඉංජිනේරුවන් වූ නිසාදෝ ඔවුන්ව වේදිකාවට කැඳවා ලමයින්ට හඳුන්වා දුන් අතර අප කන්ඩායමේ දොස්තර ලිංගදාස් කතාවක් ද පැවැත්වුවේ ය. ඒ සියල්ලම කෙරුණේ ඉංග්‍රීසියෙන් නිසා, මටත් රංජීත්ටත් අපහසුතාවයට පත් වන්නට සිදු උනේ නැත. ලමයෙන්ගෙ ඉංග්‍රීසි නාට්‍යයකින් පසු රෙක්ටර් අපව පාසල වටා එක්කෙ ගෙන ගොස් හැම පන්තියකම සිංහලෙන් ‘යහපත කරමු’ කියා ගසා තිබෙනවා ඔහු මට පෙන්වා, ලමයින්ට සිංහල ඉගෙන ගැනීමේ වටිනාකම නිතරම කියා දෙන බවත් පැවසුවේ ය.

මගේ ඕස්ට්‍රේලියානු යාලුවෙක් කලින් කියා තිබුණු හැටියට, ඔහු ලංකාවේ ඇවිදින්න ගියාම දැනගත්තු දෙයක් නම්, පාසල් ලමයින් පිරිටට පැන්වලට කැමති බවයි. එමෙන්ම යන යන තැන ඔවුන් ඔහුගෙන් ඉල්ලුවේම පැන් බව කිවී නිසා, මම පැන් සහ ෆෙල්ට් පැන් විශාල සංඛ්‍යාවක් රැගෙන යන්න අමතක නොකලෙමි. මම ෆයින් ලෙග් ස්ථානයේ පන්දු රකින විට අවුරුදු දහයේ දොලහෙ ලමයි මා සමග කතාවට වැටුනි. මට දෙමල නොතේරන බව කිවී විට ඔවුන් සිතුවේ මා ඕස්ට්‍රේලියන් කාරයෙක් බවයි. නමුත් මම සිංහලයෙක් බව කියා සිංහල පුලුවන්ද කියා ඇසූ විට, ‘කොහොමද’ කියා හිනා වී, කැඩුණු ඉංග්‍රීසියෙන් මා සමග දිගටම කතා කරමින්, මම යන හැම ස්ථානයටම පස්සෙන් ඇවිදීන්, මම පන්දු යැවූ විට මට වියර් කොට මා සමග මිත්‍ර වූහ.

කන්ඩායමේ බොහෝ දෙනෙක් සද්දත්ත පුරුෂයන් වූ නිසා අපේ කන්ඩායමේ අය මා ඇමතුවේ ‘පොඩ් එකා’ නමින්. ඉතින් මේ පොඩ් එකා පොඩ් එවුන් සමග යාලුවීම ඔවුන්ගේ සිතාවට කරුනක් විය. සාන්ත ජෝන් විද්‍යාලයේ ආදි සිසුන්ගෙ ඉනිම අවසානයේ, අපි පිටියෙන් එලියට ආ විට පොඩ් ලමයින් ආපසු පන්ති බලා යන්නට හදන විට, මම ඔවුන්ට එන ලෙස අතින් සංඥාවක් කල නිසා, ඔවුන් මා ලගට දුව ගෙන ආ විට මම බැග් එකෙන් අර පැන් සහ ෆෙල්ට් පැන් ගෙන ඔවුන්ට බෙදූ විට, ඔවුන්ගේ මුහු සහ ඇස් වල තිබූ ප්‍රීතිය දුටු මට ඇතිවූ ප්‍රීතිය ලියා නිම කල නොහැක. එයින් එක ලමයෙකි නවින්, ඔහු තමා වැඩියෙන්ම මා සමග යාලු උනේ. පාසල ඇරී ඔහුගෙ මව ඔහුව ගෙදර එක්ක ගෙන යෑමට පැමිණිවිට, ඔහු ඇය රැගෙන විත් මාව හඳුන්වා දුන්නේ ඔහුට ලැබුණු පැන් පෙන්වමිනි. ඇයත් මට නැවතත් ස්තූති කර නවින්ට ‘යමුද’ වගේ දෙයක් කියුවිට, නවින් මට අත දී ‘බායි’ කියා සමු ගත් පසු මට ඇත්තටම පාලුවක් දැනුණේ ඇයිද මම නොදනිමි.

කඩුලු තුනක් දවා, නොදැවී ලකුණු හතලිහක් රැස් කල තරඟයේ වීරයා වූ මට රෙක්ටර් කුසලානය පිරිනැමූ විට, මා කල කතාවට ඔහු සතුටු වූ බව පහත ඇති පින්තූර සාක්ෂි දරයි. මේ වන විට ආරක්ෂක ලේකම් දන්වා ද නැතිනම් වෙනත් විදියකින් දැනගෙනදෝ යුද හමුදාවේ කර්නල් විජිත සුභසිංහ සහ කර්නල් සාරද සමරකෝන් පැමිණි අතර, ඔවුන්ගේ කතාව අනුව ඉහලින් ලැබුණු නියෝග අනුව හැකි පමණින් ක්‍රීඩාවලට අත හිත දී යාපනයේ ජනතාවගේ හිත් දිනා ගැනීම සඳහා ඒ අංශයේ ප්‍රධානීන් හැටියට අපව හමු වීමට පැමිණි බවයි. ඔවුන් ඉන්පසු දිනපතාම පැමිණි අතර අපගේ උවමනා එපාකම් නිතරම අසා හැකි පමණින් අපට උදව් කිරීමෙන් ඇති වූ මිතු දම අදත් එසේමයි.

අපේ යහලුවකු වූ කුමාර ඕස්ට්‍රේලියාවේ සිට කතා කොට කිවී නිසා ඔහුගේ යාලුවෙකු වූ බ්‍රිගේඩියර් තිරුනාවුකරසුද පැමිණ අපට අවශ්‍ය ඕනෑම දෙයක් ඇත්නම් ඔවුන්ට දන්වන ලෙස පැවසූ විට, එදා තරඟයෙන් පසු කැඟුරිනා බිවී එකට යාමට සැලසුම්කර ඇති බව කී විට ඔවුන් පසුපස එන ලෙස බසයේ රියැදුරාට පවසා ඔවුන් ඔවුන්ගේ ජීප් රථවලට නැග අප ඉදිරියෙන් ගමන් ගත්තේ යලිත් අපි ඉතාම වැදගත් මිනිසුන් ලෙස සලකමින්. මමත් ඉතින් පාර දෙපස සිටි පොඩි ලමයින්ට අත වැනුවේ සෙලිබ්‍රේට් කෙනෙක් වගෙයි.

එක් දෙමල යහලුවෙක් හිනා වෙමින් කිව්වේ ‘එයාලා ඉස්සර අපි පසු පසින් එලෙව්වා, දැන් අපි එයාලව පසු පස යනවා. ලෝකය වෙනස් වූ අයුරු’. ඇත්තටම කාලය මැවූ වෙනසේ අරුමය. ඔවුන් අපව රැගෙන ගියේ හමුදාවේම බංගලාවකට, අපට ඇඳුම් මාරුකර ගැනීමට, ඊට අමතරව අපට තේ පානයද රෝල්ස්, කට්ලට්ස් සමග ලැස්ති කර තිබුණි. දෙමල මිත්‍රයින් ඒ හමුදාවේ සංග්‍රහය ජීවිතේට බලාපොරොත්තු නොවූ බව කීවේ අවංකවමයි.

කඟුරිනා මුහුදු ඉර බැස යන වෙලාවේ දර්ශනීය තැනකි. සෙනග නොවූ නිසා, එය තනිකරම අපගේ පුද්ගලික මුහුදු වෙරලක් සේ පෙනුණි. අපි මීටර් පනහක් පමණ මුහුදු ඇතුලට ඇවිදගෙන ගියේ, එය එතරම් ගැඹුරු මෙන්ම රලු නොවූ නිසයි. අපි පැයක් පමණ වතුරේ සිට එලියට එනවිට, ඒ පලාතෙ කෙනෙක් තල්ගෙඩි විකිනීමට ගෙනැවිත් තිබුණේ ය. එදා ප්‍රථමවරට මම තල් ගෙඩියක ලොදු කෑවෙමි. එය අපුරු රසයක් ගෙන දුන් නිසා, මම මතක හැටියට තවත් ගෙඩි දෙක තුනක් මිලදී ගෙන යාලුවන් සමග බෙදා ගත්තෙමි.

අපේ ඊ ලඟ තරඟය තිබුණේ යාපන සෙන්ට්‍රල් විද්‍යාලයේ ආදි ශිෂ්‍යයින් සමගයි. කැන්බරා-සිඩ්නි-ක්වලලම්පූර්-කොලඹ-කන්කසන්තුරෙයි ගමන් මහන්සියත්, පිට පිට දවස් දෙකක් තද අවිවේ ක්‍රිකට් ගැසීමත්, රූ පාටි නිසාත්, ඇඟට පොඩි විවේකයක් දීම සඳහා එම තරඟයට සහභාගී නොවීමට මම තීරනය කලෙමි. කැප්ටන් ශිවාගේ පාසල එය නිසා, ඔහු මගේ තීරනයට විරුද්ද වූවත් මම තීරනය වෙනස් නොකලෙමි.

අපි තරඟවලට සහභාගී නොවුනත් කන්ඩායම සමග ගොස් ඔවුන්ට සහයෝගය දීම කන්ඩායමක් හැටියට කලයුතු දෙයක් නිසා, එදත් පුරුදු පරිදි අපි උදේ ආහාරයෙන් පසු බසයට නැග්ගෙමු. කන්කසන්තුරෙයි සිට යාපනය යන මාර්ගයේ මරුතනමාදම් හන්දියට

මොහොතකට කලින් මගේ රුමා අගෝක් ඔහුගේ පාස්පෝට් එක බැග් එකේ නැතිබව පවසා, යලින් තල්සෙවනට යා යුතු බව කීවේ කලබලයෙන්.

නමුත් මුලු බසයම එහි ගොස් නැවත් ඒමට වෙලාවක් නැත. අගෝක් සෙල්ලම් කිරීමට නියමිතව සිටි නිසා ඔහුට යෑමට නොහැකි නිසා, මම ස්වේච්චාවෙන්ම ත්‍රී වීලරයක් ගෙන එහි යන්තට යෝජනා කලවිට සියලු දෙනාම ඊට විරුද්ධ උනේ මට දෙමල කතා කිරීමට බැරි නිසා, මට කරදරයක් වේවී යන බියෙන්. මොකද යුද්ද කාලෙ සිද්දීන් ඔවුන් අසා තිබුණු නිසා.(යාපනයේ හිටපු පොලිස් අධිකාරී ඉතා ප්‍රසිද්ධ රගර් ක්‍රීඩකයෙක්වූ වාල්ස් විජේවර්ධනන් ගෙන ගොස් මරා දමා තිබූ කතාව මගේ ඔලුවට ආවම නොවේ. නමුත් දැන් තත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස්).

නමුත් මම බසය නතර කරගත් විට, අගෝක් සහ ශිවා මා සමග බැස ත්‍රී වීලර් මල්ලි කෙනෙකුට දෙමලෙන් මොනවාදෝ කියා

‘සේරම හරි, එයා ඔයාව ගෙනිහිල්ලා ආපහු ජැඟ්නා සෙන්ට්‍රල් කොලෙජ් එකට ගෙනල්ලා දාවී’

කියා මට ස්තුති කොට ගිය පසු, මම ත්‍රී වීලර් මල්ලිගෙන්

‘ඔයාට සිංහල පුලුවන් ද?’ කියා ඇසුවිට

‘මට පොඩ්ඩ පොඩ්ඩ පුලුවන්’

කියා මිත්‍රශීලී හිනාවක් පෑවේ ය. මම ඔහුට සිගරට් එකක් දිගු කලවිට ඔහු එය පත්තු කර ගත්තේ ය. මම පුරුද්දක් වශයෙන් සිගරට් නොබිච්චත් මත්පැන් පානයෙන් පසු සිගරට් එකක් බීමේ ආසාවක් එන නිසා, විශේෂයෙන්ම ලංකාවට ආ විට, නිතරම සිගරට් පැකට් එකක් සාක්කුවේ තිබේ.

‘ඉතින් කොහොමද ජීවිතේ?’ ඇසුවෙමි.

‘හොඳින් ඉන්නවා සර්. දෙයියනේ කියලා කාලා, බීලා, ලමයින්ව ඉස්කෝලෙ යවන්න පුලුවන් බයක් නැතුව’

ඔය අන්දමින් යාපනයේ ජන ජීවිතය යථා තත්වයට පැමිණ සිටීම ගැන ඔහු සතුටින් කතා කරමින් කන්කසන්තුරයට පැමිණි විට, එක මුර කපොල්ලකට එහා ඔහුට යන්තට තහනම් බව හමුදා මුර පොලේ සොල්දාදුවා පැවසුවේ ඔහුට ලැබී ඇති නියෝග අනුවයි. දැන් මෙතන සිට, තල් සෙවනට සෑහෙන දුරක් යෑමට තිබෙන බව මම කී විට ඔහු වෝකි ටෝකි එකෙන් කාටද කතා කොට බස් රථය එවන ලෙස කියා,

‘සර්, විනාඩි දහයකින් බස් එක ඒවී’

ඇති දේවල් ඉදිරි අනාගත පරම්පරාවට අහිමි වී ඇත් ද? ඇත්තටම පුස්තකාලයට ගිනි තැබුවේ 1983 කලින් බව කිව යුතුයයි මට හැඟුනි.

එදින තරඟයෙන් පසු, අපි සියලු දෙනාම අප සමඟ මේ සචාර්ය ආ රෙජිනෝල්ඩ්ගේ නැන්දලාගේ ගෙදර රාත්‍රී ආහාරයට ගියෙමු. මම ප්‍රථමවරට යාපනයේ දෙමල පවුලක ගෙදරක කෑමට යෑම පිලිබඳව උද්දීපනය වී සිටියෙමි. අපි අපේ බසයෙන් ගියත්, ඒ ගෙදරට යන පාර පටු නිසා එතැන් පටන් පයින් යන්නට සිදු විය. අපේ කෙනෙක් අපට පරීක්ෂාවෙන් පාර මැදින්ම යන්න කීවේ, ඒ පලාතෙ පොලහුන් බහුල බවත් විශේෂයෙන්ම මේ ශ්‍රීෂ්ම කාලයේ ඔවුන් පාරට එන නිසා බවත්. කෙසේ හෝ රෙජිගේ මස්සිනාලා මෝටර් සයිකල්වලින්, බසයේ සිට ගෙදරට යෑමට කටයුතු කර තිබුනි.

ඒ ගෙදර නියම යාපනයේ ගෙදරකි. පොල් අතු, තල් කොල වලින් වැටවල් ගසා තිබුනු අතර, ලිදේ වතුර පොඩි ලුනු රසකින් යුක්ත විය. තල් රා බීමට තිබුනු අතර, රා නොබොන අයට බිර තිබුනු අතර, බයිට් සඳහා මයියොක්කා, මීරිසට එලු මස් සහ තවත් රස දෙයක් තිබුනි. මම පසුව දැන ගත් පරිදි, ඒ එලු ලේ වලින් සෑදූ ඩිෂ් එකකි, බීලැක් පුඩිං වල යාපනයේ වර්ෂක එකකි. මාලු, කකුලුවො, දැල්ලො, ඉස්සො ආදිය තල පිටි දමා සාදන කුල් පිහානේ බාගයකට වඩා කෑවෙ මමයි. එයත් මා ප්‍රථම වරට රස බැලූ කෑමකි.

සියල්ලන්ම එලියේ තිබූ වැසිකිලිය පාවිච්චි කල අතර, මම වැසිකිලිය කොහේද කියා ඇසුවිට ඔවුන්ගේ ගේ ඇතුළේ ඇති ටොයිලට් එකට මාව රැගෙන ගියේ ඇයිදැයි නොදනිමි. මා යලිත් එලියට යන විට, නැන්දාට මාව හඳුන්වා දී රෙජී දෙමලෙන් මොනවද ඇයට කිවිවිට, ඇය ඇසුවේ

‘ආරක්ෂක ලේකම්ට කියා, හමුදාව රැදී ඉන්න අපේ ඉඩම නිදහස් කර දෙන්න පුලුවන් ද’ කියලයි.

පසුදා උතුරු පලාතෙ හමුදාපති වී සිටි ජෙනරාල් උදය පෙරේරා (ආරක්ෂක ලේකම්ගෙ උපදෙස් පිට යයි සිතමි) අපට පිලියෙල කර තිබූ තේ පැන් සංග්‍රහයේදී මම ඔහුගෙන් හමුදාව රැදී ඉන්න ඉඩම් ගැන විමසූ විට ඔහු කීවේ ඒවා යලිත් රටවැසියන්ට බාර දීම හැකි ඉක්මනින්ම කරන බවයි. ඔවුනට එම ඉඩම් මේ වෙනවිට ලැබී ඇතැයි සිතමි. ඒ තේ පැන් සංග්‍රහය ගැන ඊ ලඟ කොටසේ ලියන්නට බලාපොරොත්තු වෙමි.

මා එලියට විත් බලන විට, සිගරට් බොන යහලුවන් රා බොන තැන නොසිටි නිසා ඔවුන් සොයා ගෙන යනවිට ලිං ගැට්ටේ වාඩි වී ඔවුන් සිගරට් බොමින් සිටිය හ.

දොස්තරවරුන්, මහාවාය්වරුන්, ඉංජිනේරුවන් ආදීන් ලිදේ වාඩි වී සිගරට් බීම අලංකාර දර්ශනයක් සේ මට දැනුනේ මධ්‍යසාර පානය කිරීමේ ප්‍රතිපලයක් නිසාම නොවෙයි. වසර ගනනාවක් සිඬිනි සහ කැන්බරා නගරවල බටහිර සමාජයක අවිචේකී ජීවිත ගත කරන ඔවුන්, යලිත් ඔවුන් හැඳුනු වැඩුනු නිස්කලංක පලාතට සහ පරිසරයට යලිත් පැමිණි විට, ලමා සහ තරුණ කාලයේ නිදහස්ව කාලය ගත කල අයුරින්ම විනාඩි කිහිපයක් හෝ විචේකයෙන් ඔවුන් සතුටු වෙන අයුරු දුටු මටත් ඔවුන්ට එක් වන්නට සිතී ලිං ගැට්ටේ වාඩි උනෙමි.

PURCHASE OR
REFINANCE AND
GET UP TO
\$6000*
CASHBACK

*Offer available for limited time only. T&C apply.

STATE FINANCIAL
SERVICES

Please Contact
AUNDRE on
M : 0422 730 140
T: 1300 395 824

හින්දු බෞද්ධ බැතිමතුන්ගේ ගෞරවාදරයට ලක්වන ගණදෙව්දු - ගණදෙව්දුන් ගැන ඔබ මෙතෙක් නොඇසූ කතාවක් - **Tharinda Gunawardena**

උතුම් ශ්‍රී ගණදෙවියන් හින්දු දෙවියන් අතරින් ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ දෙවි කෙනෙකු වන අතර "ගණපති" සහ "විනායක" යන නම් වලින්ද හැඳින්වේ. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ අනුරු ඉන්ද්‍රියාවෙන්, ශ්‍රී ලංකාවෙන් සහ තේපාලයෙන් හමු වී ඇත. හින්දු ජනයා ඉතා භක්තිමයෙන් යුතුව ගණ දෙවියන් නමස්කාර කරන අතර ජෛන සහ බෞද්ධ බැතිමතුන්ද උතුම් ගණදෙවියන්ට නමස්කාර පුද පූජා පවත්වයි.

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ ඉතා පහසුවෙන් හඳුනාගත හැකි වනුයේ අලියෙකුගේ හා සමාන හිසෙනි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ මිනිසුන්ගේ කරදර බාධක ඉවත් කර දෙන දෙවි කෙනෙකු වන අතර කලාව සහ විද්‍යාවටත් නුවණ සහ ප්‍රඥාවටත් අධිපති දෙවියන් වහන්සේ ලෙස සැලකෙයි. බොහෝ පුද පූජා සහ උත්සව ආරම්භ කරනුයේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් නමස්කාර කිරීමෙනි. යම්කිසි ලිවීමේ කටයුතු කිරීමේදී උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදය ලබා ගන්නේ උන්වහන්සේ ඉගෙනීමටත් සාහිත්‍යයටත් අධිපති දෙවියන් වන නිසාවෙනි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ උපත, දක්ෂතාවයන් සහ උන්වහන්සේගේ දක්ෂ මූර්ති ශිල්පයන් සමහර පුරාවෘත්ත කතාවල සඳහන් වෙයි.

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් ක්‍රි.පූ. 4 සහ ක්‍රි.පූ. 5 වන සියවස්වලදී පමණ කාලවලදී උත්කර්ෂවත් දෙවිකෙනෙකු ලෙස පිළිබිඹු වී ඇත. නව (9) වන සියවසයේදී "සමන්ත්‍රා සංස්කෘතිය" (හින්දු නිකායක) අනුව උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ ප්‍රධාන දෙවියන් වහන්සේලා පස්දෙනා අතර රූපාත්මකව අන්තර්ගත විය. "ගණපත්ය" නම් නිකායක භක්තිකයන් පිරිසක් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ව අතිශ්‍රේෂ්ඨ දෙවි කෙනෙකු ලෙස වැදුම් පිදුම් කර ඇත. ප්‍රමුඛ ධර්ම ග්‍රන්ථ වන "ගණේෂ පුරාණ", "මුද්ගල පුරාණ" සහ "ගණපති අතර්වශීර්ස" නම් ග්‍රන්ථ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් උදෙසා සමීර්පිත ග්‍රන්ථ වෙයි.

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ විරුදාවලි කිහිපයකින් හැඳින්වෙන අතර "ගණපති" සහ "විග්නේෂ්වර" යන නම් ඉතා ප්‍රසිද්ධ නාමයන් වෙයි. උන්වහන්සේට ගෞරවයක් එක් කිරීම සඳහා නාමයට මුලින් "ශ්‍රී" යන පදය යෙදෙයි.

සංස්කෘත සමාසයන්ට අනුව "ගණ" යන පදයෙන් අදහස් වනුයේ, සමූහයක්, කණ්ඩායමක් හෝ නියත පද්ධතියක් වන අතර "ඒෂ" යන්නෙන් සම් දුන් හෝ උතුම් දක්ෂයා යන තේරුම දෙයි. එබැවින් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් ඉන්ද්‍රියාවේ "ගණේෂ" යන නාමයෙන් හැඳින්වෙයි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් තම පියාණන් වූ උතුම් ශ්‍රී ශිව දෙවියන් වහන්සේගේ පරිවාර ජනයාගෙන් කොටසකින් ජන සමූහයා සංවිධානය කළ නිසාවෙන්ද "ගණ" යන නාමය උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් සමග බැඳී පවතී. ඇතැම් කාර්තවරුන් පහදා දෙන ආකාරයට "උත්තම ගණ දෙවියන්" යන්නෙහි අර්ථය "උත්තම ධාරකයා" හෝ

"උත්තම ගණ නිමැවුම්කරුවාණන්" (යම් මූලිකාංග නිමැවීම වැනි) යන අර්ථයන් වෙයි.

"විනායක" යන නාමය පුරාණ සහ බෞද්ධ තන්ත්‍රවලදී උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් සඳහා භාවිතා කළ ප්‍රසිද්ධ නාමයකි. මහාරාෂ්ට්‍රයේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් උදෙසා දේවාල අටකින් සමන්විත "අශ්ටවිනායක" නම් දේවාලය නිසා මෙම නාමය උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් උදෙසා නමස්කාර පූර්වකව යොදා ගන්නා ලදී. "විග්නේෂ" සහ "විග්නේශ්වර" යන නාමයන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් උදෙසා භාවිතා කරන්නේ විශේෂයෙන් හින්දු ජනයාගේ කරදර බාධක ඉවත් කර දෙන උතුම් දෙවියන් වහන්සේ නිසාවෙනි.

දම්ල හඹාවෙන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේට ප්‍රමුඛ නාමයක් වන "පිල්ල" සහ පිල්ලයාර්" යන නම් වලින් හඳුන්වනු ලැබේ. ඇතිවා රඹිනා තාපත් සඳහන් කරන ආකාරයට පිල්ලයාර් යන නමෙහි පිල්ලෙ යන මූලික පදයෙන් අදහස් වන්නේ "හස්තිසෙකුගේ තරුණ කාලය" වන අතර පාලි භාෂාවෙන් "පිල්ලක" යන නමෙන් "තරුණ හස්තියා" යන අරුත් දෙයි.

බුරුම බසෙන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ

"මහා පෙඉන්නේ" යන නාමයෙන් හඳුන්වනු ලබන අතර එය පාලි භාෂාවේ මහා විනයාකර යන නාමයෙන් ව්‍යුත්පන්න වී ඇත. තායිලන්තයේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ "ජර් ආකතෙච්" යන නාමයෙන් බොහෝ දෙනා හඳුන්වයි. ඉහතදී හැඳින්වූ නම් වලින් අදටත් ඉන්දුනීසියාවේ, තායිලන්තයේ, කාම්බෝජයේ සහ වියට්නාමයේ වැසියන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ ප්‍රධාන දෙවියකු ලෙසින් මහත් භක්තියෙන් යුතුව වන්දනාමාන කරයි. එසේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේට ඔවුන් වන්දනාමාන පුද සත්කාර කරනුයේ 7 වන සහ 8 වන සියවස්වල පටන්ය. ඉන්දියාවේ නම් 5 වන සියවස සහ ඊටත් පෙර සිටය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල බෞද්ධ ප්‍රදේශවල බැතිමතුන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියෝ "උතුම් ශ්‍රී විජේඤ්ඤ දෙවියන්", "උතුම් ශ්‍රී කතරගම දෙවියන්" සහ "උතුම් ශ්‍රී සුමන සමන් දෙවියන්" සහ අනෙකුත් දෙවිවරු සමග මහත් භක්තියෙන් යුතුව වන්දනා කරයි.

ඉන්දියානු චිත්‍රවල උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් ඉතා ප්‍රසිද්ධය. අනෙකුත් උතුම් දෙවි දේවතාවන් වහන්සේලාට වඩා උතුම් ශ්‍රී ගණ දිව්‍යරාජයාණන් වහන්සේ නිරූපණය කිරීමේදී විශාල පරාසයක වෙනස්කම් දක්නට ඇත. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේගේ චිත්‍ර මූර්ති ආදී නිර්මාණ වල ඔවුන් වහන්සේ සිටගෙන සිටින, නර්තනයේ යෙදෙන, යක්ෂයන් සමග කරන සටන් විලාශ, කුඩා ළමයකු මෙන් පවුලේ අය සමග සෙල්ලම් කරන ආකාරය, ආසනයක් මත හිඳගෙන සිටීම සහ විවිධ සුදුසු ඉරියව්වලින් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවි දුන් නිරූපණය කර ඇත.

6 වන සියවස පමණ වන විට ඉන්දියාවේ බොහෝ කොටස්වල උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ රූප දක්නට ලැබුණි. 13 වන සියවසයේ වසර 900-1200 අතර කාලයේ නියමාකාරයෙන් ගණ දෙවි රූප නිර්මාණය විය. ඉන් පසු උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් ස්වාධීන දෙවිකතකු ලෙස සලකා ඔවුන් වහන්සේට අවේනික සම්ප්‍රදායන් නිර්මාණය වී ඉතා හොඳින් එම සම්ප්‍රදායන් ස්ථාපනය විය. මෙම උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවි රූපවල උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ පොදු ලක්ෂණ දක්නට ලැබේ. සත්‍ය වශයෙන්ම හඳුනාගත් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ ප්‍රතිමාවක් වසර 973-1200 කාලය තුළදී කරවූ එකක් බවට පෝල් මාර්ටින් - ඩුබොස්ට් විසින් හඳුනාගත අතර එයට සමාන වූ නවත් ප්‍රතිමාවක් ප්‍රනාපදිත්ය පාල් විසින් එය 12 වන සියවසට අයත් එකක් බව හඳුනාගෙන තිබේ. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ හිස හස්තියකට සමාන වන අතර තරමක් විශාල උදරයක් ද නිරූපණය වේ. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ රූපවල ඔවුන් වහන්සේ අත් සතරක් සහිතව නිරූපණය කර තිබීම ඉතා සුලභව දැකිය හැක. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ පහතින් පිහිටි දකුණු අතෙන් ඔවුන් වහන්සේගේම කැඩුණු ඇත්දලය සියුම්ව දරාගෙන සිටියි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ පහතින් පිහිටි වම් අතෙන් රස කැවිල්ලක් දරා සිටීම පුරාණයේ සිටම ඇති පිළිමවල දක්නට ඇත. 7 වන සියවසට අයත් යැයි නම් කෙරුණු මෙම ලක්ෂණවලට වඩාත් සම්ප ලක්ෂණ දරණ පිළිමයක් "එල්ලෝරා" ගුහාවෙන් හමුවී ඇත. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේගේ අනෙකුත් අත්

වලින් දරා සිටින දේ පිලිබඳ යම් අපැහැදිලි භාවයක් ඇත. සම්මත විනයාසයන්ට අනුව පොරවක් හෝ හෙත්ඬුවක් එක් අතකින් දරා සිටින අතර අනෙක් අතෙන් පාශයක් දරා සිටීම නිරූපණය වේ. ඇති විරල අවස්ථාවල උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ හිස මිනිස් හිසක් ලෙසින් නිරූපණය ඇති අවස්ථාද අල්ප වශයෙන් දක්නට ඇත.

අතීත අභාෂයන් අනුව අදටත් නිර්මාණය වන උත්තම ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ රූපවල නක්ෂත්‍ර ප්‍රතිමා නිරූපණ ලක්ෂණ දක්නට ඇත. නූතන උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවි රූප නිර්මාණයේදී අතීත ප්‍රතිමාවන්ගෙන් වෙනස් වන එක් ප්‍රධාන ලක්ෂණයක් නම් ඔවුන් වහන්සේගේ පහතින් පිහිටි දකුණු අතින් දරා සිටි ඇන්දලය ඉවත්වී ඒ වෙනුවට එය අභය මුද්‍රාව (ආරක්ෂාව නිරූපණය කරයි, බිය දුරුකිරීම නිරූපණය කරයි.* පෙන්නුම් කරයි. ඉතා ප්‍රසිද්ධ තේමාවක් වන උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේගේ නර්තන විලාශය ද වර්තමානයේ ඉතා ජනප්‍රියය. (පෙර සඳහන් කළ පරිදි අත් සතරෙහි සමාන ලාක්ෂණික සංයුතියක් පවතියි.*

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ ඉතා අතීතයේ පටන්ම හස්තියකුගේ හිසෙන් නිරූපණය විය. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේට කෙසේ නම් හස්තියකුට සමාන හිසක් ලැබුණේද යන්න පුරාණ ජනප්‍රවාදවලට අනුව බොහෝ පැහැදිලි කිරීම් ඇත. ඉන් වඩාත් ප්‍රසිද්ධ වන්නේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ හස්ති හිස පහක් දැරූ බවයි. සමහර ලියවිම්වලදී උතුම් ගණ දෙවියන් හස්තියකු මෙන් හිසක් සහිතව ඉපදුනු බවත්, නමුත් බොහෝ තැන්වල සඳහන් වන්නේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ උත්පත්තියෙන් පසු හස්තියකුගේ මෙන් හිසක් අත්කර ගත බවයි. තවත් එක පුරාවෘත්තයක් වන්නේ උතුම් ශිව දෙවියන්ගේ සිනහවෙන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් නිර්මාණය වූ බවයි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ වඩාත් ආකර්ශනීය වියයුතු යැයි සිතූ උතුම් ශිව දෙවියන් වහන්සේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ට හස්තියකුට සමාන හිසකුත් තරමක් විශාල උදරයකුත් ලබා දෙනු ලැබීය.

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ "ඒකදත්ත" නමෙන් හඳුන්වා ඇති අතර එසේ හඳුන්වා ඇත්තේ එක් ඇන් දලයක් පමණක් තිබීම හේතුවෙනි. ගුප්ත සමයේ (4 වන සහ 6 වන සියවස් වල* කරවූ බවට විශ්වාස කරන ප්‍රතිමා වල තරමක් විශාල උදරය සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් ලෙසින් නිරූපණය කර තිබිණි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ මෙම ලක්ෂණය නිසා මුද්ගල පුරාණයේ ඔවුන් වහන්සේට වෙනස් නම් දෙකක් භාවිත කර තිබේ. එනම්, "ලම්බෝදර" සහ "මහෝදර" යන නාමයන්ය. සංස්කෘත බසෙන් මෙම නම් අරුට දෙන්නේ එකම තේරුම එනම් උදරය ලෙසටය. බ්‍රහ්මන්ද පුරාණයට අනුව පැවසෙන්නේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේට "ලම්බෝදර" යන නම භාවිත කරන්නේ උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ විසින් සියලු ලෝකවල අතීතය, වර්තමානය සහ අනාගතය ගෙනහැර දක්වන නිසාවෙනි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේගේ අත් ගණන විවිධ සඳහන්වල වෙනස්කම් දක්වන අතර අත් සතර සිට දහසය දක්වා ගණනක් තිබෙන බව වඩාත් දන්නා කරුණයි. උතුම් ගණ දෙවියන්ගේ බොහෝ ප්‍රතිමාවල දක්නට ලැබෙන්නේ අත් සතරක් වන අතර එය පෞරාණික ප්‍රභවයන්ගේ ද සම්මතයක් ලෙසින් ප්‍රතිමාශිල්ප පාඨයන්හි දක්වා ඇත. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ ආදී රූපවල අත් දෙකක් සහිතව දක්වා තිබිණි. නමුත් 9 වන සහ 10 වන සියවස්වල මධ්‍ය ඉන්දියාවේ තිබූ සමහර උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ රූපවල අත් දාහතරක් සහ විස්සක් බැගින් තිබූ අවස්ථා ද ඇත.

"ගනේෂ පුරාණ" යට අනුව උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් ඔවුන් වහන්සේගේ කර වටා සර්පයකු දවටාගෙන සිට ඇත. අනෙකුත් වචනයෙන් විස්තර කිරීම්වල දැක්වෙන්නේ

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ "විග්නේශ්වර",

"විග්නරාජ" සහ මර්ති භාෂාවෙන් "විඤ්ඤාන" ලෙසින් හඳුන්වන්නේ පිලිවෙලින් අනාත්ම සහ අධ්‍යාත්මික යන දෙකෙහිම බාධා ඉවත් කර දෙන බැවිනි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ වඩාත් වැදුම් පිදුම් ලබන්නේ කරදර බාධක ඉවත් කර දෙන දෙවෝත්තමයාණන් ලෙසින්ය. පෝල් කොටුයිවි පවසන ආකාරයට උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ ධර්මයට අනුව හැඩගැසී ඔවුන් වහන්සේගේ භූමියෙහි ජීවත් වන පුද්ගලයන්ගේ කරදර බාධක ඉවත් කරදීම උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් විසින් ඉටු කර දෙන බවයි. ක්‍රිෂාන් සඳහන් කරන ආකාරයට උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ නාමයෙන් විදහා දක්වෙන පරිදි ඔවුන් වහන්සේ විවිධාකාර කාර්ය සංකේතයන්හි නියැළී සිටින බවට සඳහන් කරයි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ පුද්ගලයන් ජීවත් වන චරිතය දෙස බලා ඔවුන්ව "විඤ්ඤාකර්මා" සිට (බාධක-ඇති වීමේ සිට) "විඤ්ඤානර්තා" දක්වා (බාධක-දුර්ලිම දක්වා* උපකාර වේ.

උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ සාහිත්‍යයටත් අකුරු වලටත් ඉගෙනීමේ කටයුතු වලටත් අධිපති දෙවියන් වහන්සේ ලෙසින් වන්දනා පුද සත්කාර පවත්වයි. සංස්කෘත භාෂාවෙන් "බුද්ධි" යන වචනයේ අර්ථය දොනය, ප්‍රඥාව සහ කල්පනා කිරීමේ ශක්තිය ලෙසින් දැක්විය හැකිය. බුද්ධි යන සංකල්පය උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ ආනුභාව සම්පන්න බව හා නිරන්තරයෙන් බැඳී පවතින අතර විශේෂයෙන් පුරාණ කාල පරිච්ඡේදයේ බොහෝ කතාවලින් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ දක්ෂකමේ ප්‍රත්‍යාබලය සහ දොනය සමඟ ඇති මැනවින් පෙන්නුම් කරයි. "ගනේශ පුරාණ" සහ "ගනේශ සහසුතාම" වල දැක්වෙන පරිදි උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේට "බුද්ධිප්‍රිය" යන නාමයද යොදා ගෙන ඇත. "ගනේශ සහසුතාමහි" අවසානයෙහි දක්වා ඇති උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ නාම 21ක් ඇතුළත් ලයිස්තුවේ මෙම නාමයද ඉතා වැදගත් සුවිශේෂී නාමයක් ලෙස දක්වා තිබේ. "ප්‍රිය" යන වචනයෙහි අරුළු කැමැත්ත වන අතර විවාහයෙන් පසු ආදරවන්තයාට සහ ස්වාමියාටද "ප්‍රිය" යන වචනය යොදා ගැනේ. එම නිසා "බුද්ධිප්‍රිය" යන නමෙහි අර්ථය "දොනයට ඇති කැමැත්ත" හෝ "බුද්ධියෙහි ස්වාමියාණන්" ලෙසින්ද දැක්විය හැක.

හින්දු මන්ත්‍ර සමගින් " ඕම්" නම් පදයෙන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ හඳුනාගත හැක. " ඕම්කාරස්වරූප" යන යෙදුමෙන් "මේ ආකාර (ස්වරූප) වේ" යන අරුළු දෙන අතර මෙම සංකේතවත් ස්වරය උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ පුද්ගලායික මූලික නාදයයි. "ගණපති අතර්වගිර්ස"ය මෙයට සාක්ෂි සපයයි. "වින්මයානන්ද" එම පාඨය පහත ආකාරයට පරිවර්තනය කර ඇත.

උතුම් ශ්‍රී ගණදෙවියන් වහන්ස ඔබ වහන්සේ මේ බුන්ම, විෂ්ණු සහ මහේෂ යන ත්‍රිත්වයයි. ඔබ වහන්සේ ඉන්ද්‍ර ය. ඔබ වහන්සේ ගිත්දර සහ වායුවයි. ඔබ වහන්සේ සූර්යයා සහ චන්ද්‍රයා ය. ඔබ වහන්සේ බ්‍රාහ්මණයාය. ඔබ වහන්සේ භූමිය, අවකාශය සහ දෙවිලොව යන තුන් ලොවයි. ඔබ වහන්සේ ඕම්. (පැවසීමට ඇත්තේ මෙයයි, ඔබ වහන්සේ මේ සියලු දෙයයි.)

සමහර බැතිමතුන් උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන්ගේ ප්‍රතිමගිල්පිය ශ්‍රී ශරීර ලක්ෂණවල හැඩයන් සහ "දෙවනගිරි" සහ දෙමල ලියමන්වල ඇති ඕම් සමග සමාන ලක්ෂණ දක්වන බවට විශ්වාස කරති.

"කුන්ඩලිනි යෝග" වලට අනුව උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවිදුන් වාසය කරන්නේ පළමු චක්‍රයේය,

එය "මූලධාරක" ලෙසින් හඳුන්වයි. "මූල" යන්නෙන් ප්‍රධාන, මුල් යන අදහසත් "ආධාර" යන්නෙන් පදනම, පාදය යන අදහස දැක්වෙයි. මූලාධර චක්‍රය මූලික විද්‍යාමානයක් හෝ උතුම් ශ්‍රී දෙවි දේවතාවුන් වහන්සේලා වැඩම කර සිටින මූලිකයෙන් බාහිරව ව්‍යාප්ත වුණු එකකි. මේ පිළිබඳව "ගණපති අතර්වශිර්සය" ද සාක්ෂි දරයි. එහි සඳහන් පාඨය කොට්ඨිච්චි විසින් මෙසේ දක්වා ඇත. "නුඹ නිරතුරුව මූලික නාරවියේ (මූලධාර චක්‍රයේ* සංස්කාරික ප්‍රත්‍යානය තුළ හැසිරෙයි." මේ අනුව යමින්, උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ ස්ථිරව වාසස්ථානයක් කර ගෙන සෑම ජීවියකු තුළම ඇති මූලචක්‍රයන් තුළ වැඩ සිටියි. උතුම් ශ්‍රී ගණ දෙවියන් වහන්සේ අනෙකුත් සියලු චක්‍රවලට ද සහයෝගය සහ මගපෙන්වීම සිදුකරයි. එයින් "ජීවන චක්‍රයේ නියාමනයේ බලපෑම් පාලනය සිදු කරයි.

උපුටා ගැනීම අන්තර්ජාලයෙනි

පව්වයක් ගිය දුරක්... අබ්ලික් Story

‘අනේ සර් මට මේ මිනිහා එක්ක තවත් ජීවත් වෙන්න බෑනේ. දෙන්න කියෙන වධ කිස්දෙකම මට දෙනවා මට මෙයාගෙන් අයිත් වෙන්න ඕනේ.’

රත්නපුර මූලස්ථාන ප්‍රධාන පොලිස් පරීක්ෂක රොහාන් ඕලුගල මහතා ඉදිරියේ හඩා වැටෙමින් භාග්‍යා කියන්න ගත්තා.

‘සර්... මටත් මේ ගැනි එක්ක ඉන්න ඕනේ නැහැ. ප්‍රතිපත්තියක් නැති ගැනියක් මෙයා.’

භාග්‍යාගේ සැමියා රුවන්ක එහෙම කිව්වේ දැඩි ස්වරයකින්.

භාග්‍යාගේ රුවන්කගේ විවාහ වූණේ මීට වසර කුනහතරකට උඩදියි. භාග්‍යාගේ වැඩිහිටියෝ මේ විවාහයට මුලදී වැඩි කැමැත්තක් තිබුණේ නැහැ. විවාහ වෙලා වසර දෙක කුනක් ගියාට පස්සේ වැඩිහිටියෝත් මේ විවාහය පිළිගත්තා. ඒත් මේ ලස්සන පවුලට කනකොකා හඬන්න වැඩි දවසක් ගත වූණේ නැහැ. රුවන්ක නිතර භාග්‍යා එක්ක රණ්ඩු වෙන්න ගත්තා. ටික කාලයක් යද්දී මේ දෙන්නටම එකට පවුල් කන එක වහකදුරු වගේ වුණා. අන්තිමේදී මේ ප්‍රශ්නය රත්නපුර මූලස්ථාන ප්‍රධාන පොලිස් පරීක්ෂක රොහාන් ඕලුගල මහතා ඉදිරියට ගියා.

දැන් කියන්න බලන්න තමුන්ට මොකද මේ තමුන්ගේ බිරිඳ එපාවෙලා තියෙන්නේ කියලා. මෙව්වර ලස්සන බිරිඳක් එපා කියන මිනිහා කවිද?

ඕලුගල මහතා රුවන්තගෙන් විමසුවා.

සර් මේ ගැනි මට ලොකු බොරුවක් කළා. මෙයා එයාගේ අතේ පව්වයක් කොටාගෙන ඉන්නවා. ඒක කොල්ලෙක්ගේ නමක් රුවන්ත කිව්වා. ඕලුගල මහතා භාග්‍යාගේ අතේ තිබුණු පව්වය පරීක්ෂා කළා. ඒකෙ කොටලා තිබුණේ රුවන්ත කියලා. ඉතින් මනුස්සයෝ මේ අතේ කොටලා තියෙන්නේ තමුන්ගේ නමනේ. රුවන්ත කියන්නේ තමුන් නේද? ඕලුගල මහතා රුවන්තගෙන් ප්‍රශ්න කළා.

ඔව් සර් දැන් තියෙන්නේ මගේ නම තමයි. ඒත් ඔය පව්වේ ඉස්සර කොටලා තිබුණේ රුවන් කියලා. මෙයාට මාව හමිබ වුණාට පස්සේ එයා රුවන් කියන එකට ‘ත’ අකුර කොටාගෙන රුවන්ත කියලා පව්වය හදාගෙන තියෙනවා. මං මුලින්ම හිතුවේ මෙයා මට තියෙන ආදරේ වැඩිකමට රුවන්ත කියලා පව්ව කොටාගෙන කියලා. රුවන්ත සිද්ධ වෙව්ව දේ ඕලුගල මහතා ඉදිරියේ කියන්න වුණා. ඒ කතාව ඇහුවට පස්සේ ඕලුගල මහතාටත් තරු විසිවුණා.

මෙයා කියන්නේ ඇත්තද? තමුන් පව්වය වෙනස්කර ගත්තද? ඕලුගල මහතා භාග්‍යාගෙන් ප්‍රශ්න කළා.

ඔව් සර්. මං කලින් යාළුවෙලා හිටියේ රුවන් කියලා බෝයි කෙනෙක් එක්ක. එයාට තිබුණු ආදරේ නිසා මං රුවන් කියලා එයාගේ නම මගේ අතේ පව්ව කොටා ගත්තා.

කාලයක් යද්දී මට රුවන්ව එපා වුණා. මං එයාගෙන් ඇත් වුණා. මං අතේ තියෙන පව්වය මකා ගන්න විදිහක් තිබුණේ නැහැ. මා එක්ක යාළු වෙන්න කොල්ලෝ සෑහෙන ගාණක් ට්‍රයි කළා. ඒත් මං රුවන්තව තෝරා ගත්තේ එයාගේ නම නිසා. මොකද අතේ තියෙන පව්වයට ‘ත’ අකුර කෙටුවම මට රුවන්තගේ නම සම්පූර්ණ වෙනවා ඒ නිසයි මං එයා එක්ක විවාහ වෙන්න තීරණය කළේ.

සර් මෙයාගේ අතේ මගේ නම භාග්‍යා කියලා පව්ව කොටලා තියෙනවා. භාග්‍යා සිද්ධ වෙව්ව හැම දෙයක්ම ඕලුගල මහතාට කිව්වා.

මේක පව්ව ප්‍රශ්නයක්.

ඕලුගල මහතා ඔළුවේ අතගහගෙන කල්පනා කළා.

මේ ගැනි මට මෙහෙම දෙයක් කරයි කියලා මං හිතුවේ නැහැ. මෙයාගේ ගමේ ගිය වෙලාවේ ගමේ කොල්ලෙක් තමයි ඔය පව්වය ගැන කිව්වේ. මෙයා කලින් යාළුවෙලා හිටිය කොල්ලගේ නම රුවන්. එයා අතේ ඒ නම පව්ව කොටාගෙන ඉන්නව කියලා.

මෙයා හම්බවෙලා දවස් දෙක තුනක් යද්දී මට මේ පව්වය පෙන්නුවා රුවන් කියලා එයා අතේ පව්ව කොටාගෙන ඉන්නව දැක්කම මගේ ඇස් දෙකට කපුළු ආවා. ඇත්තටම මම හිතුවේ මෙයා මට ආදරේ වැඩිකමට රුවන් කියලා පව්ව කොටාගෙන කියලා. ඒ නිසා මං එයාගේ නම භාග්‍යා කියලා අතේ පව්වයක් කොටා ගත්තා. මං වගේ මෝඩයෙක් තවත් නැහැ සර්.

රුවන් එයාගේ කතාව කිව්වා. දැන් තමුන්ලා මේ පව්ව නිසා ආරවුල් ඇතිකර ගන්න එපා. හොඳ පවුල් ජීවිතයක් ගත කරනවනේ. ඒ නිසා ඉදිරියට ජීවිතය ලස්සන කර ගන්න උත්සාහ කරන්න.

ඕලුගල මහතා රුවන්තටත් භාග්‍යාටත් අවවාද කළා.

‘අතේ සර් මට මේ ගැනිගේ අතේ තියෙන පව්වය දකින ගානේ ලේ කෝප වෙනවා. මට තවත් මේ ගැනි එක්ක දීග කන්න බැහැ. රුවන් භාග්‍යා එක්ක යන එක ප්‍රතික්‍ෂේප කළා.

දැන් තමුන් මොකද කරන්නේ. ඕලුගල මහතා

භාග්‍යාගෙන් විමසුවා. සර් මගේ නමට තියනවා රුවන්තිකා කියලා කොටසක්. මං රුවන් කියන නම රුවන්තිකා කියලා පව්වය වෙනස් කර ගන්නවා. මට තවත් මිනිස්සු එක්ක යන්න බැහැ. භාග්‍යා එහෙම කිව්වේ රුවන් එක්ක තවදුරටත් පවුල් කන එක නතර කරන්න පොරොන්දු වෙමින්.

තමුන්ට මොනවද කියන්න තියෙන්නේ මෙයාව බිරිඳ විදිහට තවදුරටත් තියා ගන්න බැරිද?

අතේ මට එපා සර් මේ ගැනිව මං අතේ තියෙන

භාග්‍යා කියන නම වෙනස් කරලා අභාග්‍යා කියලා පව්වය කොටා ගන්නවා.

ඇත්තටම මේ වගේ ගැනු අපේ ජීවිතවලට අභාග්‍යක් තමයි සර්.....

එහෙම කියල රුවන් රත්නපුර පොලිසියෙන් පිටවෙලා ගියා.

Best wishes from

GalaPhotographyStudio.com

your one stop shop for all your photography needs; weddings, portraits, business, family and more

Tel. 0431 476 469

Marriage

Gala Photography

Translated from an article in the Virakesary Illustrated Weekly – 16 January 2022

Two Smart Boards Donated to Enhance Quality of Education

Two smart boards were donated to Colombo Royal College by an independent charity organization that is operated under a central administration which is managed by Dr Ratnam Nithiananthan. The donation was made as part of efforts to help Tamil students advance their education.

These donations were provided with the aim of enhancing class room facilities and as a practical way to implement the same, one smart board was sponsored by Dr Ravathy Sathianarayana and the other by a Royal old student Krishnan Divakar, son of Marathan Krishnan a past principal of St Mary's College Kegalle.

Responding to an invitation from Dr Tithiananda, Royal old student Somasundaram Skandakumar, former High commissioner for Australia and former head of George Stuarts joined as the chief guest and opened curtains on the name boards. In his speech he said "the students must always uphold the values of Royal and bring honour to the college and community. They must be responsive to time and the changes it brings. The college community does these things because they want you to be good citizens. Old students are obliged to care for others' well-being. Responsibility and reliability are of utmost importance in the conduct of a Royalist. Our desire is that old people and you young students must practice these characteristics in your life. The students must be conscientious and show accountability for the benefits received. He emphasized that practicing accountability and respectable behavior were the traits of students of Royal College".

Brigadier Shevanth Kulathunga, Principal M V S Gunatilaka, Mrs Isipali Linage, Mrs Narmatha and College community were also present at this function.

In aid of the Needy Students' Scholarship Fund of the University of Peradeniya

තුමර බිඳු තවරා විඩාබර හද පියුම මත, භේමන්ත නිශාවක ගැයෙන
සුභාවිත ගීතයේ මියුරු සන්සර රාවය

සිත්තවි කරවිත්

සංගීත සංධිවනිය

Dayan Witharana and Shyami Nadeesha
backed by Indrajith Mirihana and ensemble

18th June 2022

Manning Clark Hall

Kambri Precinct
ANU

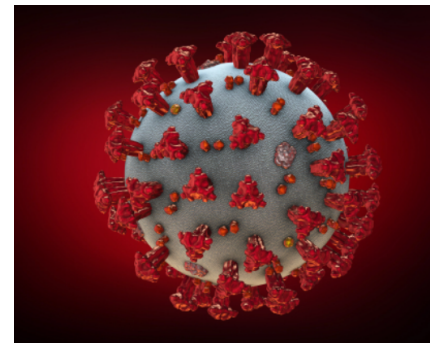

Proudly presented by the Alumni
Association of the University of
Peradeniya Canberra Chapter

6:30pm Start

Canberra in the Pandemic -By Dr Dilantha Gunawardana

The Griffin brothers stand their
Ground in history, as the temples
Of educated men and women,
Making gossip of science, and sing
Lullabies to conspiracy theories
And alchemy. An Astra Zeneca
Vaccine lunges in through
A needle, the darling of the
Common cold, gifted with a spike protein
From a coronavirus. They smile
Like Captain Cook sighting land,
When in the land of convicts
Boat people and political dissidents,
There lies something freer
Than liberty, and that is love.
In this city of government offices,
Regulatory bodies and foreign embassies,
There lies nature's beauty, kangaroo paws
Azaleas and hawthorns,
Star Jasmines. A territory where
Sportsmen jump for a mark
While people gather in silence
As marks of respect, to the ones
A virus buried on the soil
Of this land, where once Ngunnawal
People drew on rocks,
Duck faced platypuses. Now
A virus that knows not migrant
From the original inhabitants,
Is wiping out life, and all we can
Do is to be at the mercy
of a jab. Dingoes howl to the
Night, as women tired of crying
Take a breather, while the smiling

Assassin and the resistance army
Come face to face, weapon to weapon,
An antigen and antibody, when
The victory is all but **uncertain**,
Like the future of the endangered
Canberra spider orchid, is dependent
On woodlands made of eucalyptus
Trees; those tall, august and
Defiant one with pristine white barks
That stand tall, like white-coated doctors,
Who walk inside a hospital ward,
Keeping a trickster from marooning
A feeble body, like a barren billabong,
That hangs on valiantly
To stop the final drop of water
From evaporating to the halo
of light from a distant
Coronal star.

Half a woman – By Sangita Ashok

The ocean ebbs and flows outside my balcony door

I'm back in the Sri Lanka of my dreams

For 31 years I have restlessly dreamt

Walked a million of miles

A tourist in my own native land

You don't have an accent!

Your Sinhala is flawless

Still the same girl woman who left this paradise isle?

I watch my reactions to these questions, amusement and sadness

Am I a guest in my own country?

The dual gates of citizenship open

The doors to a new world, welcome Sri Lanka

But I'm now a householder

Obligation bound

No longer the carefree school girl, the single employee

Who left the shores of this magnificent isle

I bide my time, resign one cold day in Canberra

And feel the waves of freedom

It is the first step

Now many years later I'm home

With my frail mother a feisty lady at 88

Unsteady in movement, she still wants to explore life with me

I watch the waves tirelessly

The foam as it carelessly yet seamlessly

Goes about its journey into the beyond

Tossing and turning, mangling in its journey

After a month the nostalgia has left

I'm missing the family of my creation

In another land I love to hate

Whose icy grip I despise

Yet the old familiar life I have built in another land

Beckons me back

I'm half warm, half cold

Here yet there

Tossed between two worlds

The subcontinent ideology and the western narrative

It tires me to live in two continents

To balance both worlds in my scale of justice

Half a woman, half a soul

I long to be whole.

IMPLICATIONS OF COVID 19 ON MENTAL HEALTH

By Jayantha Somasundaram

ASLA hosted a seminar on the theme *The Implications of Covid 19 on Mental Health* on 28th November 2021 at the Pearce Community Centre for fifty participants.

The seminar had four broad segments that were carefully put together, in order to cover the key issues. The first was *Social Connectedness*, a workshop by Dr Harsha Kankanamge, a young psychiatrist of Sri Lanka origin, who is a Fellow of the Royal Australian and New Zealand College of Psychiatrists.

Dr Harsha stressed the critical importance of social connectedness in psychosocial wellbeing. Collectivistic cultures, typified by Asian societies, appreciate social connectedness more than individualistic cultures as found in western societies. For example, Dr. Robert Waldinger showed the importance of good quality relationships in adult happiness. This was attested by a study that was carried out in Sardinia which highlighted the importance of strong social ties in longevity, and how overall social connectedness is valuable for preventing psychiatric disorders and instead fostering happiness and longevity.

The second segment of the day was devoted to movement and mobility. It took the form of an hour of Zumba exercises in which everyone cheerfully participated; each at their own pace. The instructor Chushani Liyanage, is an accomplished dancer and dance teacher. And she explained and demonstrated the importance of movement in order to ensure mobility as well as good physical and mental health.

After lunch Dr Harsha began his keynote presentation: *Implications of Covid 19 for Mental Health*. He explained at length how since it began, the COVID-19

pandemic has had a profound effect on the mental health of many people throughout Australia. In addition to the obvious health concerns, everyday life has changed by varying degrees and restrictions and lockdowns are now commonplace.

He pointed out that amidst the fear, worry, and uncertainty surrounding the coronavirus pandemic, each day seems to bring news that is worse than the day before. The cause for concern is justified because COVID-19 has devastating physical, psychological, social, and financial repercussions at both the individual and community level. This can lead to adverse emotional and behavioural outcomes such as depression, anxiety, and increased substance use.

The final chapter of the symposium was a panel brought together to answer and respond to the questions, concerns and comments of the participants. The three resource persons included Dr Harsha. Also present was Associate Professor Sanjaya Senanayake an infectious diseases physician from the Australian National University.

The third member of the panel was Associate Professor Kamini Lokuge, a public health physician and medical epidemiologist who has worked for *Medecins Sans Frontieres*, the World Health Organisation and the International Committee of the Red Cross and is currently a member of Australia's National COVID-19 Health and Research Advisory Committee. The Panel fielded a number of pertinent and interesting questions from the audience and participated in a lively exchange of views.

මාතර සිට කොළඹ පැමිණි ඩෙස්මන්ඩ් ද සිල්වා .

ඔහු ගීත ගැයුවේ සිංහලෙනි. මුල් කාලයේ ඉංග්‍රීසි ගීත ගයමින් ශ්‍රී ලංකාවේ පමණක් නොව විදේශ සංගීත රසකාමීන්ද නැළවූ ඔහුට ඔහුගේ ගීත බොහොමයක් රචනා කරන ලද වූවි පද්මපෙරුම මෙසේ කීවේය. " ඩෙස්මන්ඩ් උඹ සිංහල ගීත කියන්න පටන් ගනින් , උඹ සිංහල ගීත කියන විටියේ අමුතු ගැමිමක් තියනවා . ඒ නිසා හොඳ මාර්කට් එකක් හද ගන්න පුළුවන් ". පිටකොටුවේ දෙවන හරස් විදියේ කුඩා රෙකෝර්ඩ් බාර් එකක් දමාගෙන සිටි පොඩි මහත්මයා ළඟ තිබී වූවා මාණිකේ බලාලා යනවා මේ අපි ගීතය ඩෙස්මන්ඩ් අතට පත්වන්නේ අහම්බයකිනි. පොඩි මහත්මයාගේත් ඉල්ලීම පිට ඩෙස්මන්ඩ් ඒ ගීතය ගායනා කළේය. ඩෙස්මන්ඩ්ගේම වචන වලින් කියන්නේ නම් "වැඩේ නැගල ගියේය".

මාතර සිට කොළඹ පැමිණි ඩෙස්මන්ඩ් ද සිල්වා සිංහල භාෂාවෙන් ගීත ගයන සිංහල සමාජයට නැතිවීම බැරි ගායකයෙකු බවට පත්වෙන්නේ එලෙසිනි. එද මෙද තුර ඔහු ශ්‍රී ලංකාවේ පමණක් නොව මුළු ලෝකයේම ජූර්වලිත වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ බයිලා රජු යන අන්වර්ථ නාමයෙනි. මේ මහා ගායකයා මගේ ජීවිතයේ මට මුලින්ම හමුවෙන්නේ පසුගිය වසරේ කැන්බරා නුවර අප මිතුරු කැළ විසින් සංවිධානය කළ සංගීතජූරසංගයේදීය. ස්වභාවයෙන්ම සුභදශීලී වර්තයක් වූ හෙතෙම හැම මොහොතකම සිටියේ සතුටින් සහ සිනහ මුසු මුහුනිණි. ඒ සංගීත ජූරසංගයේ නිවේදන කටයුතු කිරීම මා වෙත පැවරුණු හෙයින් ඔහු සමග සම්පව ඇසුරු කරන්නට මට අවස්ථාව උදවිය. මා කුඩාකල අපේ නිවසේ තිබූ වූ පීස් කැසට් පටයෙන් ඔහුගේ යන්න රටවටේ ගීතය ඇසුවෙමි. ඔහුගේ වූවා මාණිකේ අසා නැටුවෙමි. කිරිල්ලී රන් කිරිල්ලී අසා කාටද ඔබ දැන් ආදරේ කියා අසන්නට පුරුදු උනෙමි. මගේ හිතේ අමුතුව වර්ණයක් මේ ගායකයාගේ හඬ පෞරුෂය විසින් නිර්මාණය කරවීය. ශ්‍රී ලාංකීය සංගීතයේ තවත් එක් පැතිකඩක් ඔහු නිර්මාණය කරමින් නියෝජනය කළේය. මුග්ධ විචාරකයෝ ඔහුව විවේචනය කළේ නිර්දය ලෙසිනි. එහෙත් ගමන නොනැවතීනි. "ඩෙස්මන්ඩ් uncle මම කැමතියි ඔබ සමග ගීතයක් කරන්න මම කීවෙමි ". "කරමු පුතා " ඒ ඔහුය.

කාලය ගෙවී ගියේය. මේ සඳහා යොදා ගන්නා සංගීතඥයා කවරෙක්ද ? මම සිතුවෙමි. එක් දිනක් අප මිත්‍ර ජූරවිණ සංගීතවේදී දර්ශන විකෘතවුංග මට දුරකථනයෙන් කථා කළේය. තරින්ද කැමති නැද්ද Desmond එක්ක සිංදුවක් කරන්න . මගේ හිත දර්ශන දැනගත්තේ කොහොමද ? මම අදත් කල්පනා කරමි . වෙනස්ම ගීතයක් ලියමු . දර්ශන කීවේය. මම ලීවෙමි ,

කොම්පක්ස්කූ විදියේ අපෙ පරංගි වාඩියේ
 ආබෘ අල්මේද ඩිමෙල් රුබේරු
 පෙරේරා යන්න එපා අද කන්තෝරු
 වැලන්තීනා-සික්කෝරිනා- ඒ ජේත්තුකාරී
 මන් කසාද බඳිනවා ඒ මෝස්තරකාරී
 මන් කසාද බඳිනවා ඒ මෝස්තරකාරී

රතික්කූ ගහලා සාප්ප දලා
 බීර වයින් කල්දේරම් හිස් කරපල්ලා
 එයු ඡේ ඇමෝ කැතරිනා
 එයු ඡේ ඇමෝ ෆැෆන්සිනා
 එයු ඡේ ඇමෝ ජොසපිනා
 මං ආදරෙයි මගේ සික්කෝරිනා

විසිතුරු මල් ලියකම්
 විසුරුණු ගවුම ඇඳන්
 ගයමුද දූං කපිරික්කූ

බිඟු නද හැම මනකල්
සතුටකි සිත් මන ලොල්
මං ආදරෙයි මගේ සිඤ්ඤෙරීනා
මං ආදරෙයි මගේ සිඤ්ඤෙරීනා

මඟ දිග පාර තොටේ
යන විට හැටට හැටේ
හදවත ගැහෙනව නෝනා
සිතුවිලි සතුට දිගේ
පිපියන් කුසුම මගේ
මං ආදරෙයි මගේ සිඤ්ඤෙරීනා
මං ආදරෙයි මගේ සිඤ්ඤෙරීනා

රතිඤ්ඤ ගහලා සාප්ප දලා
බීර වයින් කල්දේරම් හිස් කරපල්ලා
එයු ඡේ ඇමෝ කැතරිනා එයු ඡේ ඇමෝ ෆ්රැන්සිනා
එයු ඡේ ඇමෝ ජොසපිනා
මං ආදරෙයි මගේ සිඤ්ඤෙරීනා
සංගීතය සහ තනුව දර්ශනට පහළ වුයේ නිරායාසයෙනි .

වසර ගණනාවකට පසු මම මේ අලුත් සිංදුවක් ගයන්න යනවා . ඩෙස්මන්ඩ් හැමෝටම කීවේය . කොවිඩ් නිසා සිඩ්නි සහ කැන්බරා අගුළු වැටිණි. මාස 6 කින් ගීතය පටිගත කිරීම ජර්මාද විය. පසුගිය දෙසැම්බර් 11 ද සිඩ්නි නුවර Studio Agra හිදී හඬ පටිගත කෙරිණි. එද මේ මහා ගායකයා සතුටු වුයේ කුඩා දරුවෙකු පරිදිය.

තම හුරුපුරුදු ජවය එලෙසම මේ ගීතයට ඔහු ගෙනාවේ කිසිදු ආයාසයකින් තොරවය. ඔහුගේ මුල්කාලීන ජවයෙන් පිරි ඒ සුපිරි හඬ මේ ගීතය තුළ අපට දැනුණි. Sage Studio හි දී සියල්ල නිමවුයේ සදරු ගමගේ අතිනි. නිවාඩුවට ලංකාවට ගිය මා නැවත ඕස්ට්‍රේලියාව බලා එන ගමනේදී සිංගප්පූරුවේ සිටියදී දර්ශන විසින් ගීතය මට වටිස් ඇප් කළේය . එකෙනෙහිම ගීතය Desmond Uncle වෙත යොමු කළෙමි. ඔහු මා ඇමතුවේ පුදුමාකාර සතුටකිනි. ඔහුගේ මුහුණ මා නොදුටුවද ඔහුගේ හඬ ඒ මොහොතේ ඔහුගේ මුහුණත් හදවතත් පෙන්වන කැඩපතක් විය. ඒ ඔහුගේ අවසාන ගීතය විය .

මම මේක මගේ ඊළග ඡේ එකේ කියනවා තරින්ද . ඔහු කීවේය .
අද ඔහු නොකියාම යන්න ගොසිනි ආබිරු අල්මේද හා පෙරේරාට කන්තෝරු නොයා මගුල් ගෙදර එන්න කිව් ඔහු නොකියාම යන්න ගිහින් සුබ ගමන් බයිලා රජාණෙනි

Tharinda Gunawardena

On His Blindness - John Milton (1608 – 1674)

When I consider how my light is spent
Ere half my days in this dark world and wide,
And one talent which is death to hide
Lodg'd with me useless, though my soul more bent
To serve therewith my Maker, and present
My true account, lest he returning chide,
“Doth God exact day-labour, light denied?”
I fondly ask. But patience, to prevent
That murmur, soon replies: “God doth not need
Either man’s or his own gifts: who best
Bear his mild yoke, they serve him best. His state
Is kingly; thousands at his bidding speed
And post o’er land and ocean without rest:
They also serve who only stand and wait.”

கண்ணிழந்த போதிநிலே
தமிழாக்கம் - பேராயர் எஸ் ஜெபநேசன்

வாழ்க்கை என்னும் படகினிலே
பாதித்தாரம் வந்துமே
கண்ணிலிருந்த ஒளியதனை
விண்ணிலுள்ளான் எடுத்ததனை
எண்ணிப்பார்த்தால் பாவி மனம்
எரிந்து நைந்து வருந்தாதோ
பயணம் முற்றாய் முடியும் வரை
என் கவித்திறன் நின்று பயனுண்டோ?
அக்கரை ஏறி நிற்கயிலே
கர்த்தன் கடிந்திடல் தவிர்த்திடவே
உத்தம ஆன்மா விழைந்திடுதே
கண்ணைப் பறித்த இறைவனவன்
என் பணியைப் பின்பும் வேண்டுவதேன்?
புலம்பலை முற்றாய் விட்டுவிடு
எனத் தேறுதல் கூறுதென் பொறுமையுள்ளம்
வல்லான் பெரிய மகாராஜன்
அவனாதியும் அந்தமுமில்லாதான்
ஆயிர மாயிரம் மக்களிங்கே
அவனாணை கொண்டு நடத்தவுள்ளார்
மானிடன் திறனும் அவன் பணியும்
வல்ல இறைவற்கு எதற்காமோ?
உன் சிறிய சுமையைச் சாந்தமுடன்
சகித்துக் கொளலே நற்தொண்டு
வாளாவிருந்து மறைபவனும்
தொண்டுகள் பல செய்கின்றார்.

Contributed by S Sukumar

\$6000

Cashback is the perfect gift

	Variable rate	Comparison rate
Basic Variable Home Loan Owner Occupied - Principal & Interest	1.99%	2.04%
Basic Variable Home Loan Investor - Principal & Interest	2.21%	2.26%
Basic Variable Investor - Interest Only	2.58%	2.63%

We are excited to offer our reduced and competitive variable owner-occupied home loan rate with added bonus of a cashback offer.

\$3,000 cashback where the amount is less than \$750,000

\$4,000 cashback where the home loan amount is \$750,000 or more

\$6,000 cashback where the home loan amount is \$1,000,000 or more

New purchase and refinance applications are for a limited time only. T&Cs apply.

Our experienced team will help guide you every step of the way.

Contact Aundre on 0422 730 140 for more details

**STATE FINANCIAL
SERVICES**

1300 395 824

www.statefinancial.com.au

Home they Brought her Warrior Dead By ALFRED_LORD_TENNYSON

TAMIL TRANSLATION BY BISHOP S JEBANESAN

Home they brought her warrior dead:
 She nor swoon'd nor utter'd cry:
All her maidens, watching, said,
 "She must weep or she will die."

Then they praised him, soft and low,
 Call'd him worthy to be loved,
Truest friend and noblest foe;
 Yet she neither spoke nor moved.

Stole a maiden from her place,
 Lightly to the warrior stepped,
Took the face-cloth from the face;
 Yet she neither moved nor wept.

Rose a nurse of ninety years,
 Set his child upon her knee—
Like summer tempest came her tears—
 "Sweet my child, I live for thee."

Translation by Kumar Sivasubramaniam

மடிந்த வீரன் பூதவுடலை வீடு கொணர்த்தனர்
யுத்தவீரன் செத்து மடிந்தான்
வீடு கொணர்த்தனர் பூதவுடலை
பத்தினி முகத்தில் மயக்கமில்லை
அழகை கூட அறவேயில்லை
துணைக்கு நின்ற சேடியரெல்லாம்
அழகை அவசியம் அழகையின்றேல்
இறப்ப துறுதி என்றே கூறினர்

கூடிநின்றவர் அவன் சால்பை உரைத்தனர்
அன்புக்குரிய பண்பு நிறைந்தவன்
நம்பிக்கையான நல்ல நண்பன்
எதிர்மனசிங்கன் என்றெல்லாம் போற்றினர்
எனினும் அப்பெண் அசையவுமில்லை
பேச்சுக்கூட அறவேயில்லை

மறைவாகத் தோழி ஒருத்தி
எழுந்து உடலின் அருகே சென்றாள்
முகத்தை மூடிய துணியை எடுத்தாள்
அப்போ கூட அந்த மாது
அசையவுமில்லை அறைவுமில்லை

தொண்ணூற்று வயது தாதி ஒருத்தி
எழுந்தவள் பிள்ளையை தூக்கியெடுத்து
தாயின் மடியில் வைத்துப் போனாள்
கோடையிட்யுடன் மழை கொட்டியதென்ன
தாரை தாரையாய் கண்ணீர் வடித்தாள்
இனிய பிள்ளாய் உனக்காய் வாழ்வேன்
என்று கூறி அழுதாள் மாது

Community Lunch - 03.12.2021

This meal has been provided by the Australia Sri Lanka Association of Canberra (ASLA ACT.)

ASLA ACT is a Canberra based organisation that promotes friendship and mutual understanding between people of Sri Lankan origin living in Canberra and the wider Canberra community. Our website is www.aslaact.com.

This food has been provided through donations and help from friends and well-wishers of ASLA.

We wish you all the best during these challenging times and hope you enjoy this meal.

Australia Sri Lanka Association (ACT) Inc.

Association No: A01192

Committee Members 2020/2021

President	Asela Abhayapala
Vice President	Tharinda Gunawardena
Secretary	Nayana Liyanage
Treasurer	Jayantha Somasundaram
Committee Members	Lasath Lecamwasam
	Ranjith Wijewickrama
(Public Officer)	Savi Lecamwasam
	Irantha Rajapaksha
	Yohan Ramasundara
	Naresh Gunasekera
	Suresh Gunathilaka
	Malaka Gunasekera
	Subramaniam Sukumaran
	Janaka Welikala
	Prasanna Gamage
	Shantha Ramasundara
Hon Auditor	Ushantha Jayawardana

Canberra Lankan provides information within the following conditions:

1. Canberra Lankan does not endorse or recommend any product or service, or facility advertised or mentioned on this site unless specifically indicated. In no event do we guarantee the product, service, or facility advertised or mentioned on this site unless specifically indicated.
2. The information and content of this site provided by Canberra Lankan does not necessarily represent the views held by Canberra Lankan, its editors or members of ASLA but writers or contributors.
3. By viewing pages contained on this site it is agreed to release and discharge Canberra Lankan from all liability which may arise, including liability in respect of defamatory material, on any database or linked website address and or software accessed from this site.
4. By accessing this site you agree to assume all risks associated with the use of the system, the site and the internet in general, including the risk to your computer, software or data being damaged by any virus which might be transmitted or activated by accessing this site in general.
5. The presence of copyrighted and other proprietary material without due credit or permission is neither malicious nor intentional. Canberra Lankan makes every effort to establish the bona fides of all material provided for publication, and accepts no responsibility where material provided by writers and contributors are submitted without due care to ascertain the copyright holder.
6. Copyright in general will remain the property of the author submitting the material, including text, photos, and other material of any type whatsoever. Copyright of the published magazine remains the property of Canberra Lankan.
7. Canberra Lankan provides no guarantees whatsoever for websites linked to the Canberra Lankan site, including the truth, accuracy suitability or completeness of linked sites.
8. Canberra Lankan undertakes to provide judicious care in compiling and providing accurate information on this web site, but accepts no responsibility for errors, omissions, completeness, alterations, or accuracy whatsoever.